

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 4. marca 2010 *

V zadevi T-409/06,

Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd s sedežem v Hui Yang Cityju (Kitajska), ki jo zastopajo I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, in K. Beal, barrister,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata H. van Vliet in T. Scharf, zastopnika,

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) s sedežem v Bruslju (Belgija), ki so jo sprva zastopali P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn in S. Verhulst, nato Vlaemminck in A. Hubert, odvetniki,

in

BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas s sedežem v Monte Uranu (Italija) ter šestnajst drugih intervenientk, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi, ki jih zastopajo G. Celona, P. Tabellini in C. Cavaliere, odvetniki,

intervenientke,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1), v delu, ki se nanaša na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas (poročevalec) in A. Dittrich, sodnika,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. februarja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Člen 1(1), (2) in (4) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1) (v nadaljevanju: osnovna uredba), kakor je bila spremenjena, določa:

„1. Protidumpinška dajatev se lahko uporabi za vsak dumpinški izdelek, [katerega] sprostitvev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Izdelek [se] šteje kot dumpinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Skupnost manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.

[...]

4. V tej uredbi pomeni izraz ‚podoben izdelek‘ izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.“

- 2 V skladu s členom 2(1), prvi pododstavek, osnovne uredbe „normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.“
- 3 Člen 2(7)(b) osnovne uredbe glede pogojev za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO) določa:

„Pri proti dampinških preiskavah v zvezi z uvozom iz [...] Ljudske republike Kitajske [...] se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo [...], pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede

proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega proizvoda. Če ni tako, se uporablja pravilo, določeno v pododstavku (a).“

4 Člen 2(7)(c) osnovne uredbe določa:

„Zahtevek [iz člena 2(7)(b)] mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

- se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno npr. s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti;

[...]

Ocena ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave.“

- 5 Drugi pododstavek petega odstavka člena 9 in šesti odstavek istega člena osnovne uredbe določata:

„5. [...]

Kadar se uporablja člen 2(7)(a), se individualna dajatev določi za izvoznike, ki lahko na podlagi utemeljenih zahtev dokažejo, da:

- (a) lahko v primeru podjetij ali skupnih podjetij, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, izvozniki svobodno vrnejo kapital in dobičke v domovino;
- (b) so izvozne cene in količine ter prodajni pogoji svobodno določeni;
- (c) je večina deležev v lasti zasebnikov. Državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljavskih položajih, morajo biti v manjšini ali pa je treba dokazati, da je podjetje kljub temu dovolj neodvisno od vmešavanja države;
- (d) se pretvorbe menjalnega tečaja opravljajo po tržni stopnji; in
- (e) se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje ukrepom, če se individualnim izvoznikom dodelijo različne stopnje dajatve.

6. Ko Komisija omeji svojo preiskavo v skladu s členom 17, nobena proti dumpinška dajatev, ki se nanaša na uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili v skladu s členom 17, vendar niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dumpinga, ki je bilo ugotovljeno za stranke v vzorcu. [...] Individualne dajatve se uporabijo pri uvozu od katerega koli izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja individualna obravnava, kot jo določa člen 17.“

6 Člen 2(8) in (9), prvi pododstavek, osnovne uredbe določa:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni [...] se [jo] lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.“

7 Člen 2(10), prvi pododstavek, osnovne uredbe določa:

„10. Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena, ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen [...]“

8 Člen 2(11) osnovne uredbe določa:

„Ob upoštevanju zadevnih določb, ki urejajo pošteno primerjavo, se obstoj stopenj dumpinga v teku obdobja preiskave običajno ugotavlja na osnovi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem cen vseh izvoznih transakcij pri izvozu v Skupnost ali pa s primerjavo posameznih normalnih vrednosti in posameznih izvoznih cen pri izvozu v Skupnost od transakcije do transakcije. Vendar pa se normalna vrednost, ugotovljena na osnovi tehtanega povprečja, lahko primerja s cenami vseh posameznih izvoznih transakcij v Skupnost, če obstaja vzorec izvoznih cen, ki se znatno razlikuje od kupca do kupca, po regijah ali časovnih obdobjih, in če metode, navedene v prvem stavku tega odstavka, ne bi pokazale celotnega obsega dumpinga, ki se izvaja. Ta odstavek ne izključuje uporabe vzorčenja v skladu s členom 17.“

9 V zvezi z določitvijo škode člen 3(2), (3) in (6) osnovne uredbe določa:

„2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega dumpinškega uvoza in učinka dumpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

3. [...] V zvezi z učinkom dumpinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dumpinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj, ni oz. niso odločujoči.

[...]

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu s odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.“

10 V skladu s členom 9(4), zadnji stavek, osnovne uredbe „[z]nesek proti dumpinške dajatve ne bo presegal stopnje dumpinga, ki je bila ugotovljena, vendar bi moral biti manjši od te stopnje, če bi taka manjša dajatev bila zadostna za odstranitev škode za industrijo Skupnosti.“

11 V zvezi z uporabo vzorčenja člen 17(1) in (3) osnovne uredbe določa:

„1. V primerih, ko gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.

[...]

3. V primerih, kjer je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dumpinga za vsakega izvoznika ali proizvajalca, ki v začetku ni bil izbran, ki predloži potrebne informacije v okviru časovnih rokov, ki jih določa ta uredba, razen v primerih, ko je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi.“

12 Člen 18(1), (3), (4) in (6) osnovne uredbe določa:

„1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev. Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva. Zainteresirane stranke je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

[...]

3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, mora biti stranka, ki jih pošilja takoj obveščena o razlogih za to in ji mora biti dana priložnost, da dostavi nadaljnje razlage v določenem časovnem roku. Če se razlage ocenijo kot nezadovoljive, se razlogi za

zavrnitev takih dokazov ali informacij razkrijejo in navedejo v objavljenih ugotovitvah.

[...]

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.“

- ¹³ Točka 3 Priloge II k Sporazumu o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (GATT) (UL L 336, str. 103, v nadaljevanju: protidampinški sporazum iz leta 1994), ki je v Prilogi 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL 1994, L 336, str. 3), določa:

„3. Vse informacije, ki jih je možno preverjati in so ustrezno predložene, tako da jih je možno uporabljati v preiskavi brez neprimernih težav, ki so dostavljene pravočasno, in če so temu ustrezno dane v sredstvu ali računalniškem jeziku, kar so oblasti zahtevale, je treba upoštevati pri oblikovanju ugotovitev [...]“

- ¹⁴ Člen 20(1), (2), (4) in (5) osnovne uredbe določa:

„1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo

bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.“

[...]

4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu z členom 9. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem možnem času. To razkritje ne vpliva na katerokoli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera.“

Dejansko stanje in izpodbijana uredba

- 15 Tožeča stranka, družba Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd, je družba, ki proizvaja in izvažata obutev in je bila ustanovljena leta 2000 na Kitajskem.
- 16 Za uvoz obutve s poreklom iz Kitajske, ki spada v nekatere razrede kombinirane nomenklature, je veljal sistem količinskih kvot, ki je prenehal veljati 1. januarja 2005.
- 17 Komisija Evropskih skupnosti je na podlagi pritožbe, ki jo je 30. maja 2005 vložila Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Evropska konfederacija obutvene industrije, v nadaljevanju: CEC), začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom nekatere obutve z zgornjim delom iz usnja, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama. Obvestilo o začetku tega postopka je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 7. julija 2005 (UL C 166, str. 14, v nadaljevanju: obvestilo o začetku).
- 18 Zaradi velikega števila zadevnih strank je bila v točki 5.1(a) obvestila o začetku predvidena uporaba tehnike vzorčenja v skladu s členom 17 osnovne uredbe. Poleg tega je Komisija v točki 5.1(b) obvestila o začetku pojasnila, da je z namenom, da bi pridobila informacije, za katere je menila, da jih potrebuje pri preiskavi, poslala vprašalnike med drugim kitajskim in vietnamskim proizvajalcem izvoznikom, ki so bili zajeti z vzorcem, ter organom zadevnih držav izvoznic.
- 19 Tožeča stranka je s Komisijo navezala stik tako, da ji je 23. in 25. julija 2005 predložile informacije, zahtevane v točki 5.1(a), (i) in (e) obvestila o začetku, da bi se jo vključilo v vzorec proizvajalcev izvoznikov, ki ga je ta institucija nameravala oblikovati na podlagi člena 17 osnovne uredbe, in da bi se ji odobrila TGO ali, če jim taka obravnava ne bi bila odobrena, da bi bila upravičena do individualne obravnave (v nadaljevanju: IO).

- 20 Ker je bila tožeča stranka izbrana za vključitev v vzorec kitajskih proizvajalcev izvoznikov, je bila pozvana, da najkasneje do 12. septembra 2005 pošlje odgovore na vprašalnik, ki ji ga je poslala Komisija, in na ta dan jih je tožeča stranka predložila.
- 21 Komisija je med 4. in 7. oktobrom 2005 opravila preveritveni obisk v prostorih tožeče stranke. Tožeča stranka je z dopisom z dne 21. oktobra 2005, poslanim z elektronsko pošto, Komisiji predložila končni seznam prodaj, opravljenih na trgu Skupnosti, s posamično navedenimi transakcijami.
- 22 Komisija je 12. decembra 2005 tožeči stranki po faksu poslala začasne ugotovitve glede njenega zahtevka za TGO/IO. V zvezi z merilom, ki se nanaša na sprejemanje odločitev podjetij (glej zgoraj točko 4), je Komisija navedla, da je bila v zvezi s prodajami tožeča stranka na podlagi njenega statusa in dovoljenja za opravljanje trgovske dejavnosti dolžna izvoziti celotno proizvodnjo in da za spremembo tega položaja ni storila ničesar. Iz tega naj bi bilo razvidno, da se je država, ki je prek dovoljenja za opravljanje trgovske dejavnosti njeno dejavnost omejila na izvoz, zelo vmešavala v njeno delovanje. Poleg tega je v zvezi z istim merilom Komisija navedla, da potrebuje tožeča stranka za repatriacijo dobičkov predhodno upravno dovoljenje. Komisija je na podlagi navedenega, in čeprav tožeča stranka izpolnjuje pogoje iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe, predlagala, da se zadevni zahtevek za TGO zavrne.
- 23 Komisija je tožečo stranko pozvala, naj ji predloži morebitne pripombe glede tega dokumenta do 19. decembra 2005, kar je tožeča stranka na ta dan storila. Tožeča stranka je v zvezi z izvozom celotne proizvodnje poudarila, da je odločitev o tem sprejela sama in da je temeljila na preudarku o „upravni smotrnosti“ glede na njeno zavezanost plačilu DDV ter na dejstvu, da so bili njeni proizvodi namenjeni izključno trgovu Skupnosti in Združenih držav. Poleg tega je tožeča stranka predložila potrdilo urada za zunanjo trgovino in gospodarsko sodelovanje okrožja Hui Yang mesta Hui Zhou (provinca Guangdong, Kitajska), da lahko sama spremeni svoj statut v zvezi z namembnostjo proizvodnje in da ji kitajske oblasti v zvezi s tem niso naložile nobenih omejitev. V zvezi z repatriacijo dobičkov je tožeča stranka navedla, da je postopek

pridobitve upravnega dovoljenja le formalnost, saj je namen tega postopka le v preverjanju veljavnosti dokumentacije, ki se na to nanaša, to je dokumentacije o ugotovitvi dobička, o plačilu davkov, o tem, da je upravni odbor družbe dejansko sprejel odločitev o alokaciji dobička itd. V dokaz resničnosti svojih trditev je tožeča stranka predložila okrožnico kitajske uprave in pravno mnenje s pojasnili glede uporabe zadevne okrožnice.

- 24 Komisija je odgovorila po faksu 23. februarja 2006 in navedla, da prvotne presoje ne bo spremenila. V zvezi z namembnostjo proizvodnje tožeče stranke je Komisija navedla, da s predloženimi pripombami ne dvomi o dejstvu, da je zanjo v obdobju preiskave veljala prepoved prodaje na kitajskem trgu in da bi bilo za vsakršno spremembo tega položaja potrebno predhodno dovoljenje države. V zvezi z repatriacijo dobičkov je Komisija priznala, da glede na pojasnila, ki jih je glede tega podala tožeča stranka, ta upravni postopek ne vključuje večjega vmešavanja države v smislu člena 2(7)(c) osnovne uredbe. Vendar je glede na ugotovitve o namembnosti proizvodnje tožeče stranke Komisija vztrajala pri mnenju, da tožeča stranka ne izpolnjuje zadevnega merila. Zato ji je bila TGO zavrnjena.
- 25 Komisija je po faksu 24. februarja 2006 tožečo stranko obvestila, da ni mogla sestaviti reprezentativnega vzorca transakcij, ki se nanašajo na prodaje na trgu Skupnosti, da bi izračunala izvozne cene in cene CIF meja Skupnosti. Vzrok za to nezmožnost je bil v dejstvu, da so bili podatki s seznama na trgu Skupnosti opravljenih prodaj – s posamično navedenimi transakcijami – ki ga je predložila tožeča stranka, bistveno precejšeni glede na dejanske skupne izkaze, kar naj bi tožeča stranka potrdila. V teh okoliščinah so bile stopnje dampinga izračunane na podlagi razpoložljivih podatkov v skladu s členom 18 osnovne uredbe.
- 26 Komisija je tožečo stranko pozvala, naj ji predloži morebitne pripombe glede tega dokumenta do 6. marca 2006, kar je tožeča stranka na ta dan storila. V zvezi s tem je tožeča stranka poudarila, da so bili očitki Komisije izraženi tako nedoločno, da ni

mogla razumeti, zakaj naj bi bili zadevni podatki precenjeni. Poleg tega tožeča stranka ni nikoli potrdila, da so podatki precenjeni, je pa večkrat pojasnila, da je izvoz potekal prek nepovezanih trgovinskih družb in da zato ni bilo mogoče v vseh primerih poznati končnega namembnega kraja proizvodov. Poleg tega je tožeča stranka vse prodaje opravila franko ladja, tako da ni razpolagala s podatki glede cene CIF meja Skupnosti. Komisija se ob preveritvenem obisku ni niti sklicevala na nepravilnost podatkov niti ni izpodbijala pravilnosti zbranih podatkov. V teh okoliščinah je tožeča stranka oporekala temu, da se za izračun izvozne cene ali stopnje dampinga uporabi člen 18 osnovne uredbe.

- 27 Komisija je 23. marca 2006 sprejela Uredbo (ES) št. 553/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 98, str. 3, v nadaljevanju: začasna uredba).
- 28 Iz uvodne izjave 9 začasne uredbe je razvidno, da je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev podatkov, pomembnih za oceno škode, se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2001 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).
- 29 Zaradi potrebe po določitvi normalne vrednosti proizvodov kitajskih in vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, ki jim TGO morda ne bi bila odobrena, je bil za določitev normalne vrednosti na podlagi podatkov iz primerljive države, v tem primeru Federativne republike Brazilije, opravljen preveritveni obisk v prostorih treh brazilskih družb (uvodna izjava 8 začasne uredbe).
- 30 V zvezi z zadevnim proizvodom je iz uvodnih izjav 10, 11, 40 in 41 začasne uredbe razvidno, da zajema predvsem sandale, škornje, obutev za prosti čas in mestno

obutev, pri čemer ima vsa ta obutev zgornji del iz usnja ali umetnega usnja. Poleg tega je iz uvodnih izjav od 12 do 31 začasne uredbe razvidno, da je Komisija iz opredelitve zadevnega proizvoda izključila športno obutev, izdelano po posebni tehnologiji (Special Technology Athletic Footwear, v nadaljevanju: STAF), vanjo pa je vključila otroško obutev.

- 31 V zvezi s podobnim proizvodom je iz uvodne izjave 46 začasne uredbe razvidno, da je Komisija ugotovila, da so si zadevni proizvod, obutev z zgornjim delom iz usnja, izdelana na Kitajskem in v Vietnamu ter prodana na notranjem trgu, ter obutev z zgornjim delom iz usnja, ki jo je industrija Skupnosti izdelala in prodala v Evropski skupnosti, podobni, kar zadeva njihove osnovne fizične in tehnične lastnosti ter uporabo, in da jih uporabniki dojemajo kot medsebojno zamenljive proizvode. Tako je iz uvodne izjave 52 začasne uredbe razvidno, da so vse vrste obutve z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, izdelane in prodane v zadevnih državah in v Braziliji, ter tista, ki jo je industrija Skupnosti izdelala in prodala na trgu Skupnosti, podobne obutvi, ki je izvožena iz zadevnih držav v Skupnost.
- 32 Iz uvodne izjave 57 začasne uredbe je razvidno, da je Komisija pri določitvi dampinga uporabila tehniko vzorčenja. Zaradi tega je sestavila vzorec, ki je zajemal trinajst kitajskih proizvajalcev izvoznikov, katerih izvoz predstavlja več kot 20 % kitajskega izvoza v Skupnost. Iz uvodne izjave 8(c) osnovne uredbe je razvidno, da je tožeča stranka enajsta družba na seznamu kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so zajeti z vzorcem.
- 33 Iz uvodne izjave 69 začasne uredbe je razvidno, da tožeči stranki TGO ni bila odobrena, ker ni izpolnjevala prvega merila, ki se nanaša na sprejemanje odločitev brez večjega vmešavanja države (glej zgoraj točke od 22 do 24).
- 34 V zvezi z zahtevkom za IO je Komisija v uvodni izjavi 94 začasne uredbe navedla, da tudi to, da je podjetje dolžno izvoziti celotno proizvodnjo ali velik del proizvodnje,

pomeni, da ne izpolnjuje merila, določenega v členu 9(5), drugi pododstavek, (b), osnovne uredbe (glej zgoraj točko 5).

- 35 V zvezi z izvozno ceno je Komisija v uvodni izjavi 130 začasne uredbe navedla, da kadar so bili izdelki izvoženi v Skupnost prek nepovezanih trgovinskih družb, je bila v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe ta cena določena na podlagi cen, pri katerih zadevni proizvajalci prodajo izdelek trgovinskim družbam za izvoz (glej zgoraj točko 6).
- 36 Iz uvodne izjave 131 začasne uredbe je razvidno, da je bila primerjava med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami opravljena na podlagi cene franko tovarna izdelka. Da bi se zagotovila poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno, so bile v obliki prilagoditev upoštevane razlike, ki vplivajo na cene in njihovo primerljivost v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe (uvodna izjava 132 začasne uredbe).
- 37 V zvezi s škodo je Komisija med drugim preučila nelojalno nižanje uvoznih cen. Za ta namen so bile – da bi se upoštevali stroški, ki so jih v Skupnosti imeli uvozniki, kot so oblikovanje, izbira surovin itd. – uvozne cene CIF meja Skupnosti z dodanimi carinami prilagojene navzgor in primerjane s cenami industrije Skupnosti na ravni franko tovarna in na enaki ravni trgovine. Na podlagi te primerjave je bilo ugotovljeno, da je stopnja nelojalnega nižanja cen za obutev s poreklom iz Kitajske 12,8 % (uvodni izjavi 167 in 168 začasne uredbe).
- 38 Komisija je na podlagi členov 14(2) in 20(1) osnovne uredbe z dopisom z dne 7. aprila 2006 tožeči stranki poslala kopijo začasne uredbe in dokument, ki vsebuje informacije o podrobnostih, na katerih temeljijo bistvena dejstva in ugotovitve, na osnovi katerih so bile uvedene začasne protidampinške dajatve (v nadaljevanju: dokument

o začasnem razkritju). Komisija je tožečo stranko pozvala, naj ji do 8. maja 2006 posreduje morebitne pripombe glede teh dokumentov.

- 39 Tožeča stranka se je z dopisom z dne 27. aprila 2006, poslanim z elektronsko pošto, pritožila nad pomanjkljivostjo informacij, vsebovanih v dokumentu o začasnem razkritju, pri čemer je izpostavila podatke o prilagoditvah cen zaradi izračuna dampinga in nelojalnega nižanja cen. Tožeča stranka je te očitke ponovila v pisnih stališčih, predloženih 8. maja 2006.
- 40 Tožeča stranka je v dopisu z dne 16. maja 2006, poslanim z elektronsko pošto, med drugim poudarila, da je bila 15-odstotna prilagoditev njene izvozne cene, da bi se upoštevali stroški za raziskave in razvoj, nižja od stroškov, ki so dejansko nastali v zvezi s tem, saj niso bili upoštevani visoki stroški in marže trgovinskih družb, s posredovanjem katerih nekateri kitajski proizvajalci pošljejo svoje proizvode na trg Skupnosti.
- 41 Komisija je na podlagi člena 20, od (2) do (4), osnovne uredbe tožeči stranki po faksu 7. julija 2006 poslala dokument o dokončnem razkritju bistvenih dejstev in ugotovitev, na katerih je temeljil predlog za uvedbo dokončnih protidampinskih dajatev.
- 42 Komisija je pod naslovom H tega dokumenta predstavila svoje mnenje glede dokončnih protidampinskih ukrepov, ki naj bi jih predlagala Svetu Evropske unije. Glede vrste ukrepov je navedla, prvič, da zaveze proizvajalcev, da ne bodo prodajali pod ravni cene, pri kateri bi bila odpravljena pomembna škoda, povzročena industriji Skupnosti, niso primeren ukrep in, drugič, da je treba uporabiti sistem odloženih dajatev (točke od 278 do 291 dokumenta o dokončnem razkritju).

- 43 Komisija je v zvezi s sistemom odloženih dajatev navedla, da je od 1. januarja 2005, ko je prenehal veljati sistem kvot (glej točko 16 zgoraj), obseg uvoza industriji Skupnosti povzročal pomembno škodo. V prvih treh mesecih leta 2005, ki so zajeti v obdobju preiskave (glej točko 28 zgoraj), se je več gospodarskih kazalnikov industrije Skupnosti, kot so dobičkonosnost, prodajne cene, tržni deleži, obseg prodaje, zaposlenost in proizvodnja, glede na obravnavano obdobje sorazmerno najbolj poslabšalo. V teh okoliščinah je Komisija pri določanju obstoja škode namenila posebno pozornost količinskemu elementu dampinga. Tako je ugotovila, da le uvoz, ki presega določen obseg, povzroča škodo in da torej za vzpostavitev pogojev lojalne konkurence posredovanje prek dajatev *ad valorem* ni nujno. Zato naj bi se protidampinške dajatve uvedle le za količino uvoženih proizvodov, ki presega določen letni obseg. V obravnavanem primeru bi bil tak sistem odloženih dajatev primeren za odpravo škode, saj bi upošteval učinke sistema kvot in uravnovesil interese zadevnih strank. Tako naj bi se torej predlagane protidampinške dajatve uporabile za uvoz, ki presega 140 milijonov parov obutve s poreklom iz Kitajske na leto. Ta obseg je odražal Komisijino presojo uvoza iz Kitajske v letu 2005 ob upoštevanju količin, uvoženih v letu 2004 (glej točke od 285 do 287 in 291 dokumenta o dokončnem razkritju).
- 44 Tako je Komisija predlagala, da se za uvoz, ki presega 140 milijonov parov obutve s poreklom iz Kitajske na leto, uvede dokončna protidampinška dajatev, katere višina je enaka ravni odprave škode. Ta stopnja je bila določena s stopnjo prodaje pod ceno, to je 23 % (točka 293 dokumenta o dokončnem razkritju).
- 45 Komisija je pozvala tožečo stranko, naj ji posreduje pripombe glede dokumenta o dokončnem razkritju do 17. julija 2006.
- 46 Tožeča stranka je z dopisom z dne 13. julija 2006 Komisiji posredovala kopijo svojega dovoljenja za opravljanje trgovske dejavnosti in sklep o spremembi v statutu določene dejavnosti, na podlagi katerega so proizvodi te družbe odslej namenjeni tako za izvoz kot za prodajo na kitajskem trgu. Komisija je v dopisu z dne 22. avgusta 2006

zavrnila ponovno presojo vprašanja glede odobritve TGO z obrazložitvijo, da je rok, ki je določen za ta namen, že potekel.

47 Komisija je z dopisom z dne 28. julija 2006 tožeči stranki predložila dodaten dokument o dokončnem razkritju. Iz prvih dveh odstavkov tega dokumenta je razvidno, da je njegov namen obvestiti zainteresirane stranke o spremembi glede konfiguracije dokončnih protidampinških dajatev, ki bodo predlagane. Generalni direktorat (GD) Komisije „Trgovina“ naj bi preučil stališča, ki so jih nekatere zainteresirane stranke podale glede prvotno načrtovanega sistema odloženih dajatev (glej točke od 42 do 44 zgoraj). S tem dokumentom je Komisija opustila idejo o takšnem sistemu. V okviru svojega novega pristopa je poudarila, da je do povečanja uvoza, ki je resnično povzročilo škodo, prišlo v letu 2004 in je potekalo do konca obdobja preiskave ter da je bilo leto 2005 prvo leto, v katerem za uvoz obutve s poreklom iz Kitajske ni več veljal sistem kvot. Poleg tega je Komisija določila obseg uvoza, ki ne povzroča škode, na podlagi uvoza iz Kitajske in Vietnama v letu 2003, in sicer 109 milijonov parov obutve. V skladu s tem novim pristopom bi bilo treba pri določitvi stopnje odprave škode upoštevati gospodarski vpliv tega obsega. Po eni strani je bila tako stopnja odprave škode znižana, da bi se upošteval obseg uvoza, ki ne povzroča škode, po drugi strani pa so bile dokončne dajatve uporabljene že za prvi uvoženi par obutve. Na podlagi te metode, ki ima štiri stopnje – te so predstavljene v tem dokumentu – se je Komisija glede uvoza iz Kitajske na podlagi „pravila nižje dajatve“ izrekla za uvedbo dokončne protidampinške dajatve, ki je enaka za odpravo škode potrebni ravni, v obravnavanem primeru 16,5 %.

48 Komisija je za formalizacijo tega novega predloga dopisu z dne 28. julija 2006 priložila točke, ki morajo biti v novem naslovu H dokumenta o dokončnem razkritju in nadomestiti tiste, ki so bile v navedenem naslovu tega dokumenta (glej točko 42 zgoraj). Komisija je v točkah 278 in 279, ki morata biti v novem naslovu H dokumenta o dokončnem razkritju, navedla, da je lahko samo uvoz, ki je pred odpravo sistema kvot presegal določen obseg, povzročil pomembno škodo, tako da je bilo treba pri

določitvi ravni odprave škode na podlagi rezultatov iz obdobja preiskave upoštevati dejstvo, da nekatere uvožene količine niso povzročile škode. Zato je bilo treba pri določitvi ravni odprave škode upoštevati količine, ki niso povzročale velike škode. Komisija je v točki 280 istega dokumenta predstavila uporabljeno metodo.

- 49 Tožeča stranka je 2. avgusta 2006 predložila pripombe glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju.
- 50 Svet je 5. oktobra 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 1472/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Na podlagi izpodbijane uredbe je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz obutve z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, razen športne obutve, obutve s posebno tehnologijo, copatov in druge hišne obutve ter obutve z zaščitno kapico, s poreklom iz Kitajske ter uvrščene pod več oznak kombinirane nomenklature (člen 1 izpodbijane uredbe). Stopnja dokončne protidampinške dajatve, veljavne za neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve, je bila za obutev, ki jo proizvaja tožeča stranka, določena na 16,5 %. Na podlagi člena 3 izpodbijane uredbe ta uredba velja za obdobje dveh let.
- 51 V zvezi z opredelitvijo zadevnega proizvoda je Svet v uvodnih izjavah 40 in 41 izpodbijane uredbe potrdil presojo, ki jo je podala Komisija v uvodni izjavi 52 začasne uredbe (glej zgoraj točko 31).
- 52 Iz uvodne izjave 77 izpodbijane uredbe je razvidno, da je bila izjava dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov o spremenjenem statutu, ki ne vsebuje več omejitev prodaje, dana prepozno, da bi se še lahko upoštevala. Takrat namreč ni bilo več dovolj časa,

da bi se v skladu s členom 16(1) osnovne uredbe opravila preveritev. Nikakor pa te omejitve niso bile edini razlog za zavrnitev TGO glede teh družb.

- 53 Tako je bila negativna presoja glede odobritve TGO tožeči stranki iz začasne uredbe potrjena v uvodni izjavi 78 izpodbijane uredbe.
- 54 V zvezi z zahtevkom za IO je Svet v uvodni izjavi 83 izpodbijane uredbe potrdil negativno presojo Komisije iz uvodne izjave 94 začasne uredbe (glej zgoraj točko 34).
- 55 Svet je v uvodnih izjavah 123 in 138 izpodbijane uredbe glede izvozne cene in njene primerjave z normalno vrednostjo potrdil Komisijino presojo iz točk od 128 do 133 začasne uredbe (glej točki 35 in 36 zgoraj).
- 56 V zvezi z ravno dajatev, ki je potrebna za odpravo škode, ki jo je povzročil uvoz iz Kitajske, je Svet v uvodnih izjavah od 296 do 301 izpodbijane uredbe navedel, da je bilo treba upoštevati posebnosti tega postopka in zlasti veljavnost sistema kvot do 1. januarja 2005, pri čemer je povzel točke od 275 do 280, ki so v novem naslovu H dokumenta o dokončnem razkritju in so priložene dodatnemu dokumentu o dokončnem razkritju (glej zgoraj točko 47). Ker je sistem kvot preprečil nastanek pomembne škode industriji Skupnosti, povečanje uvoza po prenehanju veljavnosti tega sistema pa bi imelo odločilen negativni vpliv, je Svet menil, da lahko samo uvoz, ki presega določen obseg pred odpravo sistema kvot, povzroči veliko škodo. Zato je pri določitvi ravni škode na podlagi rezultatov iz obdobja preiskave treba upoštevati dejstvo, da nekatere uvožene količine niso povzročile velike škode. Na podlagi tega

izračuna, ki je temeljil na vrednosti količin, uvoženih v letu 2003, je bila za uvoz iz Kitajske namesto ravni 23 % ugotovljena raven škode 16,5 %, ki bi se uporabila – kot je razvidno iz uvodne izjave 295 izpodbijane uredbe – če Svet ne bi upošteval posebnosti obravnavane zadeve.

Postopek in predlogi strank

- ⁵⁷ Tožeča stranka je 21. decembra 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.
- ⁵⁸ Predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta je Komisija vložila v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 2. aprila 2007. Komisija je z dopisom z dne 4. oktobra 2007 Sodišče prve stopnje obvestila, da se odpoveduje vložitvi intervencijske vloge, vendar se bo udeležila obravnave.
- ⁵⁹ CEC je 5. aprila 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v tej zadevi v podporo predlogom Sveta.
- ⁶⁰ Provincia di Ascoli Piceno (Italija), Comune di Monte Urano (Italija), družba BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas in šestnajst drugih intervenientk, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi (v nadaljevanju: italijanski proizvajalci), so 13. aprila 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložile predloge, naj se jim dovoli intervencija v tej zadevi v podporo predlogom Sveta.

- 61 S sklepom z dne 4. septembra 2007 je predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje ugodil predlogom za intervencijo, ki so jih vložili Komisija, CEC in italijanski proizvajalci. Predloga, ki sta ju vložili Provincia di Ascoli Piceno in Comune di Monte Urano, pa sta bila zavrnjena.
- 62 Po spremembi sestave senata Sodišča prve stopnje je bil sodnik poročevalec razporejen v osmi senat, zato je bila obravnavana zadeva dodeljena temu senatu.
- 63 Provincia di Ascoli Piceno in Comune di Monte Urano sta v sodno tajništvo Sodišča 4. oktobra 2007 na podlagi člena 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča vložili pritožbo, v kateri sta predlagali razveljavitev sklepa z dne 4. septembra 2007 v delu, v katerem je Sodišče prve stopnje zavrnilo njuna predloga za intervencijo. Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 25. januarja 2008 v zadevi Provincia di Ascoli Piceno in Comune di Monte Urano proti Svetu (C-461/07 P(I), v zadevi Provincia di Ascoli Piceno in Comune di Monte Urano proti Svetu, neobjavljen v ZOdl.) zavrnil to pritožbo.
- 64 CEC in italijanski proizvajalci so intervencijske vloge predložili 15. oziroma 18. oktobra 2007.
- 65 Po poročilu sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje sklenilo opraviti ustni postopek in je v okviru ukrepov procesnega vodstva tožečo stranko, Svet in Komisijo pozvalo, naj pisno odgovorijo na vrsto vprašanj.
- 66 Te stranke so z dopisi, ki so prispeli 2. februarja 2009, izpolnile zahteve iz ukrepov procesnega vodstva Sodišča prve stopnje.

- ⁶⁷ Svet je z dopisom z dne 17. februarja 2009 predlagal, naj se nekateri deli odgovorov tožeče stranke, ki se nanašajo na drugi tožbeni razlog, in dokumenti, ki so priloženi tem odgovorom, izločijo iz spisa, ker navedeni odgovori niso v zvezi z zastavljenimi vprašanji, temveč pomenijo nove tožbene razloge.
- ⁶⁸ Stranke so na obravnavi 18. februarja 2009 ustno podale stališča in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje.
- ⁶⁹ Sodišče prve stopnje je tožečo stranko pozvalo, naj predloži dokument in pisno pojasnilo. Tožeča stranka je z dopisom z dne 25. februarja 2009 to zahtevo izpolnila.
- ⁷⁰ Tožeča stranka je Sodišču prve stopnje predlagala, naj:
- razglasi ničnost izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša nanjo;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- ⁷¹ Svet je Sodišču prve stopnje predlagal, naj:
- zavrže tožbo kot nedopustno ali jo zavrne kot neutemeljeno;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

⁷² Komisija je Sodišču prve stopnje predlagala, naj tožbo zavrne.

⁷³ CEC in italijanski proizvajalci so Sodišču prve stopnje predlagali, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

⁷⁴ Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja šest tožbenih razlogov:

- kršitev člena 2(7)(c) osnovne uredbe;
- kršitev člena 18 osnovne uredbe;

- kršitev člena 3 osnovne uredbe;

- kršitev člena 20 osnovne uredbe in pravice do obrambe ter neobstoje obrazložitve v zvezi s škodo, nastalo industriji Skupnosti;

- napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji v zvezi s škodo, povzročeno industriji Skupnosti;

- kršitev člena 2(10) osnovne uredbe in očitna napaka pri presoji v zvezi z primerjavo izvoznih cen in normalne vrednosti.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(c) osnovne uredbe

Trditve strank

⁷⁵ Tožeča stranka izpodbija presojo Komisije, da prvo merilo, ki ga določa člen 2(7)(c), v njenem primeru ni bilo izpolnjeno. V zvezi s tem poudarja, da listinski dokazi, ki so bili predloženi v upravnem postopku, dokazujejo, da je lahko svobodno odločala o tem, ali bo svoje proizvode tržila na nacionalnem trgu ali pa jih bo izvozila. Namen obveznosti vložitve zahtevka za pridobitev dovoljenja za opravljanje trgovinske dejavnosti in za njeno spremembo je namreč vodenje evidenc, torej to ne dokazuje večjega vmešavanja države v smislu člena 2(7)(c) osnovne uredbe. Poleg tega je tožeča stranka

Komisiji pojasnila, da je to, da je bila njena celotna proizvodnja namenjena izvozu, posledica njene lastne poslovne odločitve (glej zgoraj točki 22 in 23).

⁷⁶ Poleg tega je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja s tem, da je drugi družbi iz vzorca, družbi Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (v nadaljevanju: Golden Step) odobrila TGO, čeprav ni bilo nobenega razloga za različno obravnavanje.

⁷⁷ Tožeča stranka opozarja, da je 13. julija 2006, torej pred potekom roka, določenega za predložitev pripomb glede dokumenta o dokončnem razkritju, Komisiji predložila enake dokaze, kot jih je predložila družba Golden Step, in sicer dovoljenje za opravljanje trgovske dejavnosti in spremenjene statute, ki dokazujejo, da nima več obveznosti izvoza (glej zgoraj točko 46). To, da je Komisija zavrnila preučitev njenih dokazov, pomeni kršitev člena 20(5) osnovne uredbe in kršitev načel dobrega upravljanja in enakega obravnavanja, saj je družba Golden Step tudi predložila dokaze po poteku roka, določenega za predložitev pripomb glede dokumenta o začasnem razkritju (glej zgoraj točko 38). Poleg tega osnovna uredba ne določa roka za predložitev dokazov, ki se nanašajo na spremembo okoliščin. Komisija tudi ni upoštevala trimesečnega roka, ki ga določa člen 2(7)(c) osnovne uredbe za odločanje o zahtevku tožeče stranke za TGO.

⁷⁸ Presoja iz uvodne izjave ⁷⁷ osnovne uredbe, da zadevne informacije niso bile preučene zato, ker ni bilo mogoče opraviti preverjanja v skladu s členom 16(1) osnovne uredbe (glej zgoraj točko 52), je napačna. Namreč, prvič, med 13. julijem (dan predložitve dodatnih dokazov) in 5. oktobrom 2006 (dan sprejetja izpodbijane uredbe) so pretekli več kot trije meseci, drugič, opravljeno ni bilo nobeno preverjanje istovrstnih dokazov, ki jih je predložila družba Golden Step, tretjič, tožeča stranka je bila o tem, da je Komisija pripravljena sprejeti dodatne dokaze, obveščena šele 7. julija 2006 in,

četrtič, tožeča stranka bi zadevne dokaze predložila ravno v odgovor na ugotovitve, ki so bile sprejete na podlagi preveritvenega obiska. Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da ima Komisija pri odločitvi, ali bo upoštevala elemente, ki so bili predloženi po preteku podeljenega roka, diskrecijsko pravico.

⁷⁹ Trditve, da rok, ki ga je imela na voljo Komisija, ni bil dovolj dolg, da bi lahko – ob predpostavki, da bi tožeči stranki morala biti odobrena TGO – opravila izračun normalne vrednosti, ni mogoče sprejeti. Ta ugotovitev namreč, glede na člen 2(7)(c) osnovne uredbe, ne more upravičiti zavrnitve TGO. Poleg tega so bili podatki v zvezi s produkcijskimi stroški tožeče stranke že predloženi v okviru protidampinškega vprašalnika in preverjeni med obiskom Komisije v prostorih družbe. Poleg tega – kot je bilo opozorjeno v točki 78 zgoraj – so od predložitve zadnjih informacij o namembnosti proizvodnje tožeče stranke do sprejetja izpodbijane uredbe pretekli trije meseci.

⁸⁰ Tožeča stranka izpodbija trditev Sveta, da bi zavrnitev drugega tožbenega razloga imela za posledico zavrnitev prvega tožbenega razloga. Namreč tudi če bi se presodilo, da tožeča stranka pri izračunu izvozne cene ni sodelovala, bi se normalna vrednost lahko izračunala na podlagi podatkov iz njenih lastnih računovodskih izkazov, s čimer bi bilo mogoče izračunati individualno stopnjo dampinga. Poleg tega je neizpodbitno dejstvo, da je tožeča stranka predložila vse zahtevane informacije, tako da člena 18(6) osnovne uredbe ni bilo mogoče uporabiti. Učinek te zadnjenavedene določbe je v tem, da se subjektu, ki je imel upoštevne informacije, onemogoči, da bi se pritoževal nad tem, da mu je njegovo nesodelovanje povzročilo neprijetne posledice. Tako se tožeči stranki, če izpolnjuje pogoje za TGO, ta ne more zavrniti na podlagi nobene določbe ali prakse.

⁸¹ Iz navedenega je razvidno, da je Komisija s tem, da je tožeči stranki zavrnila TGO, storila očitno napako pri presoji in tako kršila člen 2(7)(c) osnovne uredbe.

82 Svet ob podpori Komisije izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Sodišča prve stopnje

83 Iz uvodne izjave 125 izpodbijane uredbe je razvidno, da „[z]a vzorčene družbe, ki niso izpolnjevale meril [TGO], je bilo izračunano eno tehtano povprečje stopnje dampinga“, da „se to tehtano povprečje stopnje dampinga uporablja za sodelujoče družbe, ki niso bile vzorčene“ in da „ker je bilo sodelovanje dobro, se je ista stopnja dampinga uporabila tudi za vse druge kitajske proizvajalce izvoznike“. Poleg tega je Svet v uvodni izjavi 146 izpodbijane uredbe navedel, da je bila „raven sodelovanja visoka, zato se je v skladu z običajno prakso zdelo primerno, da se za vse nesodelujoče proizvajalce izvoznike določi stopnja dampinga na ravni tehtane povprečne stopnje dampinga, določene za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu v zadevnih državah“. Tako je iz skupne razlage teh dveh določb – katerih zakonitosti se pred Splošnim sodiščem ne izpodbija – razvidno, da bi instituciji, če bi bila tožeči stranki TGO odobrena, vendar pa bi se štelo, da ni sodelovala, tožeči stranki zaradi njenega nesodelovanja v vsakem primeru določili povprečno tehtano stopnjo dampinga, ki je bila izračunana za z vzorcem zajete proizvajalce izvoznike. Iz navedenega je razvidno, da če bi Splošno sodišče potrdilo presojo institucij, da tožeča stranka v preiskavi ni sodelovala, potem tudi ob predpostavki, da sta instituciji tožeči stranki neupravičeno zavrnila TGO, ta napaka ne bi mogla odločilno vplivati na rezultat. Če bi torej Splošno sodišče zavrnilo drugi tožbeni razlog, s katerim se izpodbija presoja institucij glede navedenega, potem morebitna napaka institucij v zvezi z odobritvijo TGO ne bi mogla odločilno vplivati na stopnjo dampinga, ki velja za tožečo stranko, in ne bi bila zadosten razlog za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 14. maja 2002 v zadevi Graphischer Maschinenbau proti Komisiji, T-126/99, Recueil, str. II-2427, točka 49).

84 Zato je treba najprej preučiti drugi tožbeni razlog.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 18 osnovne uredbe

Trditve strank

- ⁸⁵ Tožeča stranka navaja, da je Komisija nepravilno uporabila člen 18(1) osnovne uredbe, v povezavi s Prilogo II, točka 3, k protidampinškemu sporazumu iz leta 1994 (glej zgoraj točki 12 in 13). Kot je tožeča stranka navedla v dopisu z dne 6. marca 2006 (glej zgoraj točko 26), ugotovitve, ki jih je Komisija navedla v obvestilu z dne 24. februarja 2006 (glej zgoraj točko 25), ne upravičujejo uporabe te določbe. Glede na navedeno je Komisija kršila tudi člen 18(3) in (4) osnovne uredbe.
- ⁸⁶ Tožeča stranka v zvezi z zadnjenavedenima določbama poudarja, da je Komisija s tem, da jo je po preteku več kot štirih mesecev od preveritvenega obiska obvestila o tem, da seznam njenih prodaj na trgu Skupnosti – s posamično navedenimi transakcijami – torej seznam, ki ga je tožeča stranka predložila med tem obiskom, ni zanesljiv, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi teh določb.
- ⁸⁷ Prvi odgovor na protidampinški vprašalnik, ki ga je tožeča stranka predložila 12. septembra 2005, prikazuje, da je znašal izvoz na trg Skupnosti v obdobju preiskave [zaupno]¹ parov obutve. Ta podatek je pravilen in Komisija se je med preveritvenim obiskom z njim strinjala. Do razlike med tem podatkom in tistim o [zaupno] izvoženih parih obutve, ki je bil naveden v dokumentu, ki ga je tožeča stranka predložila 19. septembra 2005, je prišlo, prvič, zaradi vključitve v ta dokument [zaupno] parov obutve, ki ni bila namenjena na trg Skupnosti, drugič, zaradi tega, ker tožeča stranka ni poznala končnega namembnega kraja za celotno proizvodnjo, saj je izvažala

1 – Skriti zaupni podatki.

s posredovanjem nepovezanih trgovinskih družb, in, tretjič, zaradi vključitve v navedeni seznam obutve, ki ni zajeta v opredelitvi zadevnega proizvoda.

⁸⁸ Po več preverjanjih, katerih namen je bil z največjo mero verjetnosti določiti končni namembni kraj upoštevne proizvoda in izključiti vse proizvode, ki niso zajeti v zadevnem proizvodu, je tožeča stranka 21. oktobra 2005, torej pred potekom roka, določenega za predložitev podatkov, ki so bili popravljeni na podlagi preveritvenega obiska, predložila končni seznam.

⁸⁹ Ta obisk je potekal tako, da so uslužbenci Komisije prvi dan sestavili vzorec 21 transakcij (od katerih se jih 12 nanaša na zadevni proizvod) in naslednji dan preučili dokumente, ki se nanašajo na te transakcije. Poleg tega so izbrali 13 transakcij v zvezi s prodajami za izvoz na trg Skupnosti, da bi na podlagi dokumentov, ki se nanašajo na te transakcije, preverili izvozne cene. Navedba Sveta, da uslužbenci Komisije med obiskom niso mogli sestaviti in preučiti vzorca transakcij, je torej napačna. Poleg tega je iz navedenega razvidno, da po predložitvi končnega seznama z dne 12. oktobra 2005 (glej zgoraj točki 21 in 88) preverjanje ni bilo potrebno, saj so v tem dokumentu le izločene prodaje, katerih namembni kraj ni trg Skupnosti, in prodaje proizvodov, ki niso zajeti v opredelitvi zadevnega proizvoda, torej so izločeni le neupoštevni elementi in nič ni dodanega. Preverjanje torej ni bilo nepravilno.

⁹⁰ V nasprotju z navedbami Sveta tožeča stranka s tem, da je končni seznam predložila 21. oktobra 2005, nikakor ni kršila nobene določbe osnovne uredbe. Tudi ob predpostavki, da se na podlagi dejanskega stanja, kot ga je opisal Svet, lahko uporabi člen 18(1) osnovne uredbe (*quod non*), ni nobenega razloga, da Komisija ne bi uporabila izvoznih cen (edini upoštevni element), ki so bile preverjene med preveritvenim obiskom in ki se ne izpodbijajo, kajti očitki Sveta se nanašajo le na količino izvožene obutve. Te cene so podatki, ki so Komisiji dostopni v smislu člena 18(1) osnovne uredbe.

- ⁹¹ Poleg tega Komisija ni odgovorila na pripombe, ki jih je tožeča stranka podala v dopisu z dne 6. marca 2006, niti ni predstavila svojega stališča glede pojasnil, ki so bila podana med preveritvenim obiskom in na podlagi katerih je mogoče pojasniti vse razlike, potrditi vse podatke, ki se nanašajo na cene, in razumeti posebnosti distribucijskih kanalov tožeče stranke. Tako Komisija ni skrbno in nepristransko preučila tega seznama.
- ⁹² Tožeča stranka med preveritvenim obiskom ni bila obveščena o tem, da Komisija ne bo sprejela novih popravkov, čeprav je Komisiji predložila pojasnila glede težav pri pripravi končnega seznama. Nasprotno, iz ravnanj Komisije je razvidno, da ni izključila možnosti preučitve popravljenih seznamov in poleg tega je tako ravnala glede drugih podatkov.
- ⁹³ V zvezi s podatki glede cene CIF meja Skupnosti (glej zgoraj točki 25 in 26) tožeča stranka poudarja, da je med preiskavo pojasnila, da se njene prodaje obračunavajo v cenah franko ladja, ne pa v cenah CIF meja Skupnosti. Tožeča stranka torej ni mogla posredovati podatkov glede stroškov, ki nastanejo med tovarno in mejo Skupnosti – v njih je namreč zajeta stopnja dobička nepovezanih trgovinskih družb, njene višine pa tožeča stranka ne pozna. Ker tožeča stranka ni imela možnosti pridobiti vrednosti CIF meja Skupnosti, je Komisijo pozvala, naj uporabi zanesljive podatke, ki so jih predložile nepovezane trgovinske družbe in ki se nanašajo na stroške, ki nastanejo med prodajo franko ladja in mejo Skupnosti. Iz navedenega je razvidno, da je tožeča stranka z namenom, da bi posredovala informacije, s katerimi je razpolagala, torej informacije, ki bi jih Komisija lahko dopolnila in s tem prišla do „razumno pravilne ugotovitve“, delovala „po svojih najboljših zmožnostih“.
- ⁹⁴ Svet ob podpori Komisije izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 95 Treba je navesti, da se stranki ne strinjata glede dejanskega stanja, na katerega se nanaša ta tožbeni razlog. Natančneje, tožeča stranka navaja, da bi uslužbenci Komisije lahko sestavili vzorec prodaj za izvoz zadevnega proizvoda na trg Skupnosti, preučili dokumente, ki se na te prodaje nanašajo in, nazadnje, preverili izvozne cene, Svet pa ji glede tega nasprotuje. Svet navaja, da uslužbenci Komisije med preveritvenim obiskom niso mogli preučiti nobenega dokumenta v zvezi z izvozom zadevnega proizvoda na trg Skupnosti in torej niso mogli preveriti izvoznih cen.
- 96 V zvezi s tem je treba poudariti, da Svet ne izpodbija, da so uslužbenci Komisije prvi dan preveritvenega obiska dejansko sestavili vzorec prodaj za izvoz zadevnega proizvoda na trg Skupnosti. Po mnenju Sveta se to lahko pojasni s tem, da uslužbenci Komisije v tej fazi še niso ugotovili, katera izmed dveh tabel, ki ju je tožeča stranka predložila 12. oziroma 19. septembra 2005, je pravilna. Če bi se tako izkazalo, da je pravilna tabela, na podlagi katere bi se opravilo preverjanje, tista z dne 19. septembra 2005, bi uslužbenci Komisije naslednji dan opravili preverjanje sestavljenega vzorca, saj je tožeča stranka med tem zbrala vse dokumente, ki se nanašajo na transakcije iz vzorca.
- 97 Vendar pa je treba opozoriti, da – kot je navedel Svet – preverjanje vzorca transakcij zaradi izračuna izvozne cene na podlagi vseh transakcij, ki so vključene v seznam prodaj na trgu Skupnosti – s posamično navedenimi transakcijami – ni koristno, če se ugotovi, da so v ta seznam vključene tudi tiste prodaje za izvoz, ki ne bi smele biti. Če se namreč ugotovi, da ta seznam vključuje veliko število neidentificiranih prodaj, ki se nanašajo na proizvode, ki niso zajeti v opredelitvi zadevnega proizvoda, ali pa ne gre za izvoz na trg Skupnosti, potem preverjanje vzorca prodaj – tudi če da prepričljive rezultate – ne more odpraviti nezmožnosti uporabe celote transakcij, ki so na seznamu, saj ta ni zanesljiv.

- 98 V obravnavanem primeru, prvič, stranki ne zanikata, da so se uslužbenci Komisije med preveritvenim obiskom s predstavniki tožeče stranke sporazumeli glede celotne količine izvoza zadevnega proizvoda na trg Skupnosti ([zaupno] parov obutve). Stranki sta se strinjali tudi glede dejstva, da ta količina izhaja iz poslovne knjige tožeče stranke. Tako je treba ugotoviti, da dokumenti, ki so bili predloženi Komisiji 19. septembra 2005 ([zaupno] parov obutve; glej točko 87 zgoraj), prikazujejo količino izvoza, ki je za približno 60 % precenjena glede na dejanski izvoz zadevnega proizvoda na trg Skupnosti, ne da bi bilo med preveritvenim obiskom mogoče identificirati neupoštevni uvoz. Poleg tega je treba opozoriti, da je tožeča stranka 12. septembra 2005 že navedla tretji podatek o [zaupno] parih obutve. Čeprav je tožeča stranka razpolagala s podatki o celotni količini njenega izvoza na trg Skupnosti, so sezname, ki jih je predložila v postopku, vsebovali nekoherentne podatke, ki poleg tega niso vsebovali elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče pojasniti ugotovljene protislovnosti. Nazadnje, na podlagi pojasnil, ki jih je predložila tožeča stranka v upravnem postopku, ni bilo mogoče prepričljivo pojasniti ugotovljenih razlik.
- 99 Drugič, v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje je Komisija navedla, da če seznam njenih prodaj na trgu Skupnosti – s posamično navedenimi transakcijami – ki ga je tožeča stranka predložila pred ali med preveritvenim obiskom, ne bi vseboval ugotovljenih razlik, bi pri izračunu izvozne cene upoštevala vse v seznamu navedene transakcije. Predpostavljalo bi se, da je ta seznam zanesljiv, če bi bilo preverjanje vzorca uspešno, ob tem, da bi sovpadal s celotnim izvozom zadevnega proizvoda, ki je razviden iz poslovne knjige tožeče stranke.
- 100 Tretjič, treba je opozoriti, da spis ne vsebuje nobenega elementa, ki bi dokazoval, da so uslužbenci Komisije dejansko preverili elemente, ki se nanašajo na med preveritvenim obiskom sestavljen vzorec prodaj. Elementi, na katere se sklicuje tožeča stranka, in sicer pripombe, ki so jih z roko zapisali uslužbenci Komisije ob robu nekaterih transakcij iz seznama na trgu Skupnosti opravljenih prodaj – s posamično navedenimi transakcijami – v najboljšem primeru dokazujejo, da so uslužbenci Komisije te prodaje izbrali za vključitev v vzorec, ne pa da so preverili dokumente, ki se nanašajo na vsako od teh prodaj.

101 Četrtrič, iz spisa ni razvidno, da bi Komisija bodisi med preveritvenim obiskom bodisi po njem navedla, da je pripravljena sprejeti in preveriti seznam na trgu Skupnosti opravljenih prodaj – s posamično navedenimi transakcijami – ki ustrezajo resnični celotni količini izvoza zadevnega proizvoda na trg Skupnosti. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je obvestilo, na katerega se sklicuje tožeča stranka v podporo svojim trditvam, elektronska pošta z dne 13. oktobra 2005, ki jo je njen pravni svetovalec poslal enemu od njenih uslužbencev. V tem dopisu je navedeno, prvič, da se je uslužbenec Komisije strinjal s podaljšanjem roka, ki je bil določen za predložitev nekaterih podatkov v zvezi z izračunom normalne vrednosti (proizvodni stroški), do 21. oktobra 2005 in, drugič, da je isti uslužbenec želel vedeti, ali je seznam na trgu Skupnosti opravljenih prodaj – s posamično navedenimi transakcijami – s katerim razpolaga Komisija, dokončen.

102 Poleg tega, da ta dopis ne prihaja od Komisije, temveč od tožeče stranke, je treba tudi ugotoviti, da v njem ni navedeno, da je Komisija določila, da je rok za predložitev popravljene različice seznama na trgu Skupnosti opravljenih prodaj – s posamično navedenimi transakcijami – 21. oktober 2005. Poleg tega to, da je Komisija sprejela popravljene podatke, ki se nanašajo na normalno vrednost in ki so bili predloženi po preveritvenem obisku – kot na primer proizvodni stroški – ne pomeni, da se je ta institucija na splošno strinjala, da bo sprejela po preveritvenem obisku predložene popravljene podatke, ki se nanašajo na kateri koli drug vidik. Uslužbenci Komisije so namreč – kot je razvidno iz pripomb, ki so bile med preveritvenim obiskom z roko napisane na tabelo proizvodnih stroškov, ki jo je predložila tožeča stranka v okviru odgovora na protidampinški vprašalnik – tožečo stranko pozvali, naj opravi natančno določen popravek, in sicer, naj doda določen znesek iz naslova stroškov, ki jih je imela družba Sun Sang Kong Yuen (Hong Kong).

103 Petič, treba je poudariti, da člen 18 osnovne uredbe pomeni prenos v pravo Skupnosti točke 6.8 protidampinškega sporazuma iz leta 1994 in Priloge II k njemu in razlagati ga je treba kolikor je le mogoče v skladu z njima (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 24. septembra 2008 v zadevi Reliance Industries proti Svetu in Komisiji, T-45/06, ZOdl., str. II-2399, točka 91). V zvezi s tem je treba navesti, da je uporaba dostopnih podatkov upravičena, če podjetje noče sodelovati ali če je predložilo

napačne ali zavajajoče informacije, saj na podlagi člena 18(1), drugi stavek, osnovne uredbe naklepno ravnanje ni nujni pogoj.

104 Koliko si je zadevna stranka prizadevala predložiti neke informacije, se namreč ne odraža nujno v kakovosti predloženih informacij in nikakor ni edini odločilen element. Če Komisija na koncu ni pridobila zahtevanih informacij, ima torej pravico uporabiti dostopne podatke, ki se nanašajo na zahtevane informacije (v zvezi s točko 6.8 protidampinškega sporazuma iz leta 1994 glej točko 7.242 poročila posebne skupine STO z naslovom „Egipt – dokončni protidampinški ukrepi za uvoz jeklenih armaturnih palic iz Turčije“, ki je bilo sprejeto 1. oktobra 2002).

105 Ta presoja je podprta s členom 18(3) osnovne uredbe, v skladu s katerim se predložene informacije ne smejo zanemariti, čeprav niso idealne v vseh pogledih, pod pogojem, da niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno pravičnih ugotovitev, da so ustrezno in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih. To, da je delovala po svojih najboljših zmožnostih, je torej eden izmed pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da bi bila Komisija dolžna upoštevati nepopolne informacije. Vendar, kot je razvidno iz točke 98 zgoraj, so podatki glede prodaj za izvoz, ki jih je tožeča stranka predložila Komisiji v upravnem postopku, protislovni, čeprav je tožeča stranka imela podatke o celotni količini njenega izvoza na trg Skupnosti, zato ni mogoče šteti, da je delovala po svojih najboljših zmožnostih.

106 V teh okoliščinah Komisija pri izračunu izvozne cene ni bila dolžna upoštevati seznamov prodaj na trg Skupnosti, s posamično navedenimi transakcijami, ki jih je tožeča stranka predložila pred preveritvenim obiskom, če bi uporaba vseh v njej navedenih podatkov nujno vodila do nepravilnega rezultata (glej točke od 97 do 99 zgoraj).

- 107 V zvezi s seznamom, predloženim 21. oktobra 2005, je treba opozoriti, da čeprav imajo institucije pravico upoštevati informacije, ki so jim predložene po poteku roka, ki so ga same določile (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. julija 2006 v zadevi Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, T-413/03, ZOdl., str. II-2243, točka 67), je imela Komisija pravico zavrniti upoštevanje tega seznama, če ga ni bilo mogoče preveriti, ne da bi se opravil še drugi preveritveni obisk.
- 108 V zvezi s tem je treba dodati, da Komisija s tem, da je menila, da izračuna izvozne cene ni mogoče veljavno opraviti na podlagi podatkov, ki so bili razpoložljivi v času preveritvenega obiska (glej zgoraj točke od 97 do 99), ni presegla diskrecijske pravice. Ta presoja pomeni, da je Komisija menila, da seznama, ki je bil predložen po navedenem obisku, ni bilo mogoče uporabiti za izračun izvozne cene, ker med preveritvenim obiskom ni preverila transakcij iz vzorca. V teh okoliščinah dejstvo, da so bile transakcije iz vzorca navedene tudi v seznamu, predloženem 21. oktobra 2005, ni upoštevno.
- 109 Glede na ugotovljena protislovja v zvezi s seznamami prodaj na trg Skupnosti – s posamično navedenimi transakcijami – ki jih je tožeča stranka predložila v upravnem postopku, je treba ugotoviti, da glede izračuna izvozne cene ni sodelovala v smislu člena 18 osnovne uredbe. Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.
- 110 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da nepravilnost, ki jo očita tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga, ne more povzročiti nezakonitosti izpodbijane uredbe, ker tudi če bi bila tožeči stranki odobrena TGO, bi ji instituciji vseeno določili povprečno tehtano stopnjo dampinga iz vzorca. Iz navedenega je razvidno, da je treba tudi prvi tožbeni razlog zavrniti.
- 111 Glede na to, da je bil drugi tožbeni razlog zavrnjen, o predlogu Sveta, naj se iz spisa izločijo nekateri elementi, ki jih je tožeča stranka predložila v okviru odgovora na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje (glej zgoraj točko 67), ni treba odločati.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 3 osnovne uredbe

Trditve strank

- ¹¹² Tožeča stranka v zvezi z določitvijo izvozne cene meni, da Svet v izpodbijani uredbi ni upošteval, da svoje proizvode prodaja nepovezanim trgovskim družbam, ki so posredniki med kitajskimi proizvajalci in distributerji s sedežem na evropskem trgu.
- ¹¹³ Po mnenju tožeče stranke nepovezane trgovske družbe, kot je družba Pagoda, ki je trgovski posrednik tožeče stranke pri prodajah proizvodov, namenjenih na trg Skupnosti, nosijo velik del proizvodnih stroškov in stroškov trženja, zlasti za oglaševanje, organizacijo izvoza ter raziskave in razvoj. Te stroške in stopnje dobička trgovskih družb bi bilo treba upoštevati pri določitvi cene CIF meja Skupnosti in s tem pri izračunu nelojalnega nižanja cen in škode, do katerih pride zaradi izvoza tožeče stranke.
- ¹¹⁴ Čeprav je bila Komisija seznanjena z vlogo in stopnjo dobička trgovskih družb v obliki številskih podatkov, ni izpolnila svoje dolžnosti, da pri ugotovitvi obstoja škode objektivno presodi vse upoštevne podatke v skladu s členom 3 osnovne uredbe in členom 3 protidampinškega sporazuma iz leta 1994. Komisija je s tem, da, po eni strani, ni upoštevala vseh nastalih stroškov med ceno FOB tožeče stranke in prihodom na mejo Skupnosti ter da, po drugi strani, ni upoštevala stopnje dobička nepovezanih trgovskih družb, kot je družba Pagoda, napačno izračunala stopnjo nelojalnega nižanja cen glede tožeče stranke. Na podlagi pravičnega izračuna bi ji bila naložena nižja protidampinška dajatev ali je celo ne bi bilo.

- 115 Iz navedenega je razvidno, da če bi bila tožeči stranki odobrena TGO, bi bila ob upoštevanju zgoraj navedenih dokumentov stopnja škode nižja od njene stopnje dampinga.
- 116 Svet najprej izpodbija dopustnost tega tožbenega razloga z navedbo, da zadevni tožbeni razlog ne izpolnjuje zahtev iz člena 44 Poslovnika, ker v njem ni jasno predstavljen dejanski stan, na katerem temelji. Tožbeni razlog namreč ne vsebuje koherentnih argumentov in trditve, ki jih vsebuje, ne nasprotujejo dejanskemu stanju, ki sta ga ugotovili instituciji, niti ne dokazuje, da sta zagrešili napako.
- 117 Dalje Svet navaja, da tožeča stranka ni pojasnila, da v zvezi z njo ni bila določena nobena izvozna cena zaradi neobstoja zanesljivega seznama njenih prodaj na trg Skupnosti, s posamično navedenimi transakcijami. Zato njena izvozna cena ni bila uporabljena pri izračunu stopenj nelojalnega nižanja v zvezi s kitajskim izvozom. Te stopnje so bile določene na podlagi izvoznih cen v vzorcu zajetih podjetij, ki so popolnoma sodelovala. Tako tudi če se predpostavi, da bi morali instituciji izvozno ceno tožeče stranke povečati za maržo trgovskih posrednikov, to ne bi spremenilo končnega rezultata.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 118 Najprej je treba zavrniti razlog za nedopustnost, ki ga je navedel Svet in je bil predstavljen v točki 116 zgoraj. Tožeča stranka je namreč jasno navedla, da to, da pri izračunu stopnje škode niso bile upoštevane trgovinske družbe, kot je družba Pagoda, in torej tudi ne njihove stopnje dobička, pomeni kršitev člena 3(2) osnovne uredbe, saj se na podlagi te določbe zahteva objektivni preizkus nelojalnega nižanja cen. Poleg

tega je tožeča stranka s pojasnilom, da nepovezane trgovinske družbe dosežejo svoje stopnje dobička pred vstopom proizvodov na ozemlje Skupnosti, predstavila, zakaj meni, da bi instituciji pri izračunu izvozne cene morali upoštevati navedene stopnje, če bi hoteli objektivno izračunati to nelojalno nižanje. Tožeča stranka je svoje očitke torej predstavila dovolj podrobno, da bi Svet lahko razumel očitane mu opustitve in pomembnost vpliva teh opustitev na izračun škode in da bi Sodišče prve stopnje lahko presodilo o utemeljenosti zadevnih trditev.

119 V zvezi z utemeljenostjo tožbenega razloga je iz točk od 112 do 115 zgoraj razvidno, da tožeča stranka Svetu očita, da pri izračunu cene CIF meja Skupnosti njenega izvoza zaradi izračuna nelojalnega nižanja cen ni upošteval stopenj dobička trgovinskih družb, še posebej stopnje dobička družbe Pagoda.

120 V zvezi s tem je treba opozoriti, da – kot je razvidno iz preizkusa drugega tožbenega razloga (glej točke od 95 do 110 zgoraj) – instituciji s tem, da sta menili, da seznama prodaj na trgu Skupnosti – s posamično navedenimi transakcijami – ki ga je predložila tožeča stranka, ni mogoče uporabiti za izračun izvozne cene njenih proizvodov, nista prekoračili svoje diskrecijske pravice. Tako tudi če se predpostavi, da bi instituciji morali upoštevati vlogo trgovinske družbe Pagoda v izračunu cene CIF meja Skupnosti tožeče stranke, ko sta opravili izračun stopnje nelojalnega nižanja cen, to ne bi vplivalo na izračun stopnje nelojalnega nižanja. Če se namreč izvozna cena proizvodov tožeče stranke ni uporabila pri izračunu nelojalnega nižanja cen, potem upoštevanje stopenj dobička, ki jih je dosegla družba Pagoda pri odpravi navedenih proizvodov na trg Skupnosti, ne more vplivati na stopnjo nelojalnega nižanja cen, ki je določena na podlagi izvoznih cen drugih z vzorcem zajetih družb, ki so popolnoma sodelovale.

121 Iz navedenega je razvidno, da je treba tretji tožbeni razlog zavrnil.

Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 20 osnovne uredbe, kršitev pravice do obrambe in neobstoj obrazložitve

Trditve strank

- 122 Tožeča stranka trdi, da ji instituciji nista ustrezno sporočili nove analize dejstev glede škode, nastale industriji Skupnosti, niti ji nista omogočili, da bi predstavila svoje pripombe v zvezi s to novo presojo glede oblike dokončnih dajatev (glej točke od 41 do 48 zgoraj). Poleg tega Komisija ni dovolj pojasnila razlogov, zakaj je morala spremeniti svojo analizo in uporabiti druge podatke, in ne tiste iz prvega predloga.
- 123 Medtem ko je Komisija v dokumentu o dokončnem razkritju menila, da uvoz v obsegu 140 milijonov parov obutve na leto industriji Skupnosti ni povzročil škode, je v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju to številko občutno znižala, in sicer na 41,5 milijona parov, ne da bi pojasnila razloge, ki upravičujejo to spremembo; ta je zaradi manipulacije glede referenčnih let imela „sprevržen učinek“, tako da je zamenjala višino naloženih dajatev med Kitajsko in Vietnamom. Ekonomski smisel kvot, uvednih prek sistema odloženih dajatev, je v upiranju pritiskom, ki nastanejo zaradi uvoza, ki se kljub vsemu ne bi štel za nelojalnega, medtem ko so protidampinški ukrepi odgovor na nelojalno trgovanje v obliki dampinga. Glede na navedene razlike petdnevni rok, ki ga je Komisija določila tožeči stranki za predstavitev njenih pripomb glede novega predloga, ni zadosten, glede česar se je tožeča stranka pritoževala v upravnem postopku.
- 124 Izpodbijana uredba – ki v uvodni izjavi 301 upošteva zadnji predlog Komisije – ne vsebuje zadostne obrazložitve glede tega razhajanja in v njej niso navedeni razlogi, ki bi upravičevali uporabo nove metode. V uvodni izjavi 301 izpodbijane uredbe je

samo ponovljeno besedilo točke 280 dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju, ki pa tudi ni vseboval podrobnejših pojasnil. Poleg tega dodatni dokument o dokončnem razkritju ni vseboval nobenega številčnega podatka ali izračuna, ki bi utemeljil metodo, opisano v uvodni izjavi 301 izpodbijane uredbe, in ni omogočil pojasnitve, zakaj so bila uporabljena leta, vrednosti in količine, drugačne od tistih iz prvega predloga. Poleg tega sta instituciji kršili člen 20 osnovne uredbe, na podlagi katerega se zahteva razkritje podrobnosti o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih namerava Komisija predlagati sprejetje dokončnih ukrepov. Preučitev dejstev, na katerih temelji nov pristop Komisije, namreč ni bila niti pojasnjena niti utemeljena.

¹²⁵ Poleg tega je Komisija s tem, da tožeči stranki ni omogočila učinkovitega uveljavljanja stališč glede številnih pomembnih vprašanj, kot so razumnost novega predloga, natančnost in upoštevnost navajanih dejstev in okoliščin, opravljenih izračunov in podatkov, s katerimi je Komisija utemeljila svoje ugotovitve glede dampinga in škode, ki je nastala industriji Skupnosti, kršila njeno pravico do obrambe. Sistema namreč temeljita na bistveno različnih preučitvah dejanskega stanja. Zaradi teh razlik so za kitajske in vietnamske proizvajalce nastale popolnoma različne posledice, ne da bi Komisija pojasnila, kako je prišla do takšnega rezultata, niti ni omogočila zadevnim osebam izvrševanja njihove pravice do obrambe.

¹²⁶ Namen Sveta zmanjšati razlike med obema predlogoma s pojasnilom, da je pri sprejetem sistemu upoštevano dejstvo, da le uvoz nad določenim obsegom povzroča škodo, je pomenil naložitev protidampinskih dajatev za uvoz, ki ne povzroča škode, kar je v nasprotju s členom 1(1) osnovne uredbe. Tega, da je tožeča stranka lahko podala pripombe glede tega sistema v roku, krajšem od minimalnega desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe, namreč ni mogoče uporabiti zoper njo niti ne spremeni dejstva, da informacije, ki jih je dala Komisija, niso bile zadostne. Vprašanje,

ali rok, ki ga je določila Komisija, zadostuje za spoštovanje pravice tožeče stranke do obrambe, bi namreč bilo treba presojati glede na obseg spremembe metode, ki jo je sprejela Komisija, in glede na neobstoje podatkov ali pojasnil v zvezi z novo presojo pravnega in dejanskega položaja. V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da če instituciji ne podata primerne pojasnila glede uporabljene metode in presoje dejstev, potem dana ji možnost podati nekaj pripomb nima velikega pomena in ne pomeni, da so bile izpolnjene zahteve iz člena 20 osnovne uredbe, splošnih načel prava Skupnosti ali prava STO. Poleg tega je Komisija sama sprejela zelo omejujoč časovni okvir, zaradi česar je bila izključena vsakršna možnost podaljšanja roka, odobrenega za predložitev pripomb o dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju. Poleg tega so se večmesečni pogovori nanašali na sistem odloženih dajatev, in ne na sistem, ki je bil na koncu sprejet.

127 Tožeča stranka meni, da zaradi napak v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju in zaradi prekratkega roka ni imela možnosti Komisiji pojasniti, zakaj je bil sprejeti pristop neprimeren ali nerazumen, niti predstaviti svojih stališč glede metode ali številčnih podatkov, na katerih temelji v tem dokumentu vsebovani predlog.

128 Nazadnje tožeča stranka dodaja, da če bi ji bilo omogočeno dati pripombe na primeren način, bi navedla, prvič, da predlagani sistem pomeni kršitev člena 1(1) osnovne uredbe, saj vodi do naložitve protidampinške dajatve za uvoz, ki ne povzroča škode, drugič, da bi morala biti zanjo izračunana stopnja individualne škode in, tretjič, da je zadnji predlog Komisije nerazumen in nesorazmeren, saj je imela spremenjena presoja dejanskega stanja – ki ni bila niti pojasnjena niti utemeljena – „sprevržen učinek“, ki je zamenjal breme protidampinških ukrepov med Kitajsko in Vietnamom.

129 Svet ob podpori Komisije in CEC izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 130 Tožeča stranka s četrtem tožbenim razlogom zatrjuje, da sta, prvič, instituciji kršili člen 20 osnovne uredbe, ker Komisija ni razkrila elementov, na podlagi katerih je opravila izračune v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju, in ker ji ni določila roka, ki bi bil dovolj dolg in v skladu z odstavkom 5 istega člena, da bi predstavila popolna stališča glede njenega novega predloga.
- 131 Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da instituciji nista niti v dokumentu o dokončnem razkritju oziroma dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju niti v izpodbijani uredbi pojasnili razlogov, ki bi utemeljili metodo, uporabljeno za upoštevanje količine uvoza, ki ne povzroča škode in s katero se je želelo zmanjšati stopnjo škode, namesto da bi se od naložitve protidampinških dajatev oprostil uvoz, ki ne povzroča škode. To pomeni kršitev pravice tožeče stranke do obrambe in neobstoj obrazložitve.
- 132 Naprej je treba opozoriti, da člen 20 osnovne uredbe določa podrobna pravila glede izvrševanja pravice do izjave zainteresiranih strank, zlasti izvoznikov, ki je ena od temeljnih pravic, ki jih priznava pravni red Skupnosti, in ki vključuje pravico do obveščenosti o bistvenih dejstvih in preudarkih, na osnovi katerih se namerava predlagati uvedba dokončnih protidampinških dajatev (sodbi Sodišča z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, C-49/88, Recueil, str. I-3187, točka 15, in Sodišča prve stopnje z dne 19. novembra 1998 v zadevi Champion Stationery in drugi proti Svetu, T-147/97, Recueil, str. II-4137, točka 55).
- 133 V teh okoliščinah je treba trditve tožeče stranke glede kršitve člena 20 osnovne uredbe razlagati tako, da se navezujejo na kršitev njene pravice do obrambe, kot je opredeljena v pravnem redu Skupnosti, vključno s to določbo (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. novembra 2002 v zadevi Kundan in Tata proti Svetu, T-88/98, Recueil, str. II-4897, točka 131).

134 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora biti podjetjem, ki jih zadeva preiskava, na podlagi katere bo sprejeta protidampinška uredba, med upravnim postopkom omogočeno, da primerno predstavijo svoja stališča o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokaznih elementih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampinga in škode, ki naj bi s tem nastala (zgoraj v točki 132 navedena sodba Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, točka 17, in sodba z dne 3. oktobra 2000 v zadevi Industrie des poudres sphériques proti Svetu, C-458/98 P, Recueil, str. I-8147, točka 99; zgoraj v točki 132 navedena sodba Champion Stationery in drugi proti Svetu, točka 55, in zgoraj v točki 133 navedena sodba Kundan in Tata proti Svetu, točka 132).

135 Poudariti je treba tudi, da nepopolnost dokončnega razkritja povzroči nezakonitost uredbe o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev samo, če zainteresirane stranke zaradi te opustitve niso mogle primerno braniti svojih interesov. To bi bilo med drugim v primeru, če bi se opustitev nanašala na dejstva ali preudarke, različne od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih, čemur je treba v skladu s členom 20(2) osnovne uredbe v dokumentu o dokončnem razkritju posvetiti posebno pozornost. Iz istih razlogov bi to bilo tudi v primeru, če bi se opustitev nanašala na dejstva ali preudarke, različne od tistih, s katerimi je utemeljena odločitev, ki jo sprejme Komisija ali Svet po predložitvi dokumenta o dokončnem razkritju, kot je razvidno iz člena 20(4), zadnji stavek, osnovne uredbe.

136 Kot je bilo opozorjeno v točkah od 42 do 44 zgoraj, je Komisija v obravnavanem primeru najprej v dokumentu o dokončnem razkritju zagovarjala sistem odloženih dajatev, ki je temeljil na dejstvu, da je le uvoz, ki presega 140 milijonov parov obutve na leto, povzročil škodo v smislu člena 3 osnovne uredbe. Ta presoja se je opirala na obstoj sistema količinskih kvot do 1. januarja 2005, ki je preprečil nastanek takšne škode, in na izračun količin, ki so bile uvožene iz Kitajske leta 2005. V skladu s tem predlogom bi se morala naložiti dokončna protidampinška dajatev za uvoz iz Kitajske, ki presega 140 milijonov parov obutve na leto. Ta dajatev je bila enaka stopnji prodaje pod ceno, ki je v obravnavanem primeru 23 %.

- 137 Vendar pa je Komisija v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju – kot je bilo predstavljeno v točkah 47 in 48 zgoraj – spremenila svoj predlog glede oblike dajatev, potrebnih za odpravo škode. Ta novi pristop naj bi utemeljeval tudi obstoj uvoza, ki ne povzroča škode v smislu člena 3 osnovne uredbe. Vendar je iz dodatnega dokumenta o končnem razkritju razvidno, da se tako način izračuna količine uvoza, ki ne povzroča škode, kot vpliv te količine na obliko predlaganih dokončnih dajatev razlikujeta od tistih iz dokumenta o dokončnem razkritju.
- 138 Natančneje, Komisija je, prvič, v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju spomnila, da je stopnja prodaje pod ceno za uvoz iz Kitajske 23 %. Drugič, ugotovila je, da je količina uvoza iz te države med preiskavo znašala 38 % uvoza iz obeh ciljnih držav. Ta odstotek je glede na celoten uvoz iz Kitajske in Vietnama v letu 2003 (109 milijonov parov obutve) pomenil približno 41,5 milijona parov obutve, kar je količina, za katero se je štelo, da ni povzročila škode industriji Skupnosti. Tretjič, Komisija je ocenila, da ta količina pomeni 28,26 % uvoza iz Kitajske v letu 2005. Četrto in nazadnje, Komisija je prvotno ugotovljeno raven škode (23 %) zmanjšala za 28,26 %, tako da je bila „teh-tana“ raven škode določena na 16,5 %.
- 139 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da so razlike med metodo, ki je bila predstavljena v dokumentu o dokončnem razkritju, in metodo, ki je bila predstavljena v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju, te. Prvič, namesto da bi Komisija ugotovila letno količino uvoza, ki ne povzroča škode, glede na uvoz iz Kitajske v letu 2005, je to letno količino določila tako, da je pomnožila 109 milijonov v letu 2003 uvoženih parov z 38 %. Gre za odstotek uvoza iz te države glede na celoten uvoz iz dveh ciljnih držav med preiskavo. Drugič, namesto da bi Komisija to letno količino, ki je bila v točkah od 278 do 280 dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju opredeljena kot količina, ki ne povzroča škode, oprostila protidampinške dajatve, se jo je odločila upoštevati tako,

da bo zmanjšala raven odprave škode in da bo protidampinške dajatve uporabila že pri prvem uvoženem paru obutve.

140 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da dejstvo, da je Komisija svojo analizo spremenila po tem, ko so zainteresirane stranke podale pripombe glede dokumenta o dokončnem razkritju, samo po sebi ne pomeni kršitve pravice do obrambe. Kot je razvidno iz člena 20(4), zadnji stavek, osnovne uredbe, dokument o dokončnem razkritju namreč ne onemogoča, da bi Komisija ali Svet sprejela poznejšo odločitev. Ta določba nalaga Komisiji le dolžnost, da v najkrajšem času razkrije dejstva in ugotovitve, ki se razlikujejo od tistih, na katerih je temeljil njen prvotni pristop, ki je vsebovan v dokumentu o dokončnem razkritju. Prek te predstavitve je namreč zainteresiranim strankam omogočeno razumeti razloge, na podlagi katerih sta instituciji sprejeli drugačno stališče.

141 Zato je, da bi se presodilo, ali je Komisija spoštovala pravice tožeče stranke, ki izhajajo iz člena 20(4), zadnji stavek, osnovne uredbe, treba preveriti še, ali jo je Komisija obvestila o dejstvih in ugotovitvah, uporabljenih pri novi analizi škode in oblike ukrepov, potrebnih za njeno odpravo, če se razlikujejo od uporabljenih v dokumentu o dokončnem razkritju (glej zgoraj točko 135).

142 V zvezi s tem je Komisija najprej v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju navedla, da zaradi novega predloga razlikovanje med različnimi kategorijami uvoznikov ni več potrebno.

143 Nato je tožeča stranka v zvezi s podatki, na podlagi katerih je Komisija popravila raven škode s 23 na 16,5 %, napačno navedla, da do njih ni imela dostopa. Metoda, ki je opisana v točki 138 zgoraj in se nanaša na popravek ravni škode z upoštevanjem obsega uvoza, ki ne povzroča škode, je predvidena v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju. Res je, da ta dokument ne vsebuje natančnega podatka o obsegu uvoza

iz Kitajske v letu 2005, s katerim bi bilo mogoče ugotoviti, da delež 28,26 % ustreza resničnosti. Vendar je iz tega, da po mnenju Komisije 41,5 milijona parov obutve pomeni 28,26 % celotnega uvoza iz Kitajske v letu 2005, mogoče sklepati, da je ta uvoz znašal 146,85 milijona parov obutve. Poleg tega je tožeča stranka sama povzela ta izračun v svojem dopisu z dne 2. avgusta 2006, poslanim z elektronsko pošto (glej zgoraj točko 49).

- ¹⁴⁴ Iz navedenega izhaja, da je Komisija tožečo stranko obvestila o sklepanju, na podlagi katerega je izračunala raven škode z upoštevanjem obsega uvoza, ki ne povzroča škode. Navedla je tudi vse številčne podatke, za katere je menila, da so glede tega upoštevni, tako da pravica tožeče stranke do obrambe v zvezi s tem ni bila kršena.
- ¹⁴⁵ Poudariti je tudi treba, kot je navedel Svet, da se tožbeni razlog tožeče stranke, kot je bil predstavljen v tožbi, nanaša na kršitev njene pravice do obrambe, in ne na kršitev člena 1(1) osnovne uredbe. Zato vprašanje, ali je v izpodbijani uredbi sprejet sistem v skladu s členom 1(1) osnovne uredbe, ker je bila z njim naložena protidampinška dajatev za uvoz, ki je nižja od letne ravni, za katero se je štelo, da ni povzročila škode, ni bilo predloženo v presojo Splošnemu sodišču.
- ¹⁴⁶ Glede roka, določenega tožeči stranki, se stranki strinjata, da je potekel 2. avgusta 2006.
- ¹⁴⁷ Komisija je tem, da je tožeči stranki določila rok za predložitev pripomb glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju, ki je krajši od deset dni, kršila člen 20(5) osnovne uredbe (glej v tem smislu zgoraj v točki 132 navedeno sodbo *Champion Stationery* in drugi proti Svetu, točka 80). Vendar ta okoliščina sama po sebi ne more povzročiti ničnosti izpodbijane uredbe. Dokazati je treba namreč tudi, da je dejstvo,

da je tožeča stranka imela na voljo krajši rok od zakonskega, lahko konkretno vplivalo na njeno pravico do obrambe v zadevnem postopku (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 28. oktobra 2004 v zadevi Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, T-35/01, ZOdl., str. II-3663, točka 331).

148 V zvezi s tem je treba navesti, da je tožeča stranka v dopisu z dne 2. avgusta 2006, poslanim z elektronsko pošto, opozorila na izračune Komisije in predstavila alternativni izračun, ki naj bi vodil do drugačnega in po njenem mnenju pravičnega rezultata. Torej je tožeča stranka razumela način sklepanja Komisije in je imela možnost predlagati drugačen pristop, ne da bi prosila za podaljšanje določenega ji roka. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je imela možnost primerno predstaviti svoje stališče.

149 Iz navedenega je razvidno, da pravica tožeče stranke do obrambe ni bila kršena.

150 Iz istih razlogov je treba zavrniti trditve tožeče stranke o tem, da ni bila obrazložena metoda, ki je bila uporabljena za izračun ravni odprave škode. Obrazložitev izpodbijane uredbe je namreč treba presoјati ob upoštevanju zlasti informacij, ki so bile sporočene tožeči stranki, in stališč, ki jih je predložila v upravnem postopku (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. decembra 1999 v združenih zadevah Petrotub in Republika proti Svetu, T-33/98 in T-34/98, Recueil, str. II-3837, točka 107).

151 V obravnavanem primeru – kot je razvidno iz točke 56 zgoraj – uvodne izjave od 296 do 301 izpodbijane uredbe vsebujejo preučitve, na podlagi katerih je Svet sprejel sistem, ki je bil na koncu uveden. Zato je treba glede na to, da je Komisija tožečo stranko obvestila o načinu sklepanja, na podlagi katerega je izračunala raven škode ob upoštevanju obsega uvoza, ki ne povzroča škode, in glede na to, da ji je predstavila vse številčne podatke, za katere je menila, da jih je treba pri tem upoštevati (glej točke od 166 do 168 spodaj), ugotoviti, da je izpodbijana uredba pravno zadostno obrazložena.

152 Četrty tožbeni razlog je treba zato zavrtniti.

Peti tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji škode, nastale industriji Skupnosti

Trditve strank

153 Tožeča stranka meni, da pri presoji glede škode ni bilo upoštevano dovolj dolgo obdobje normalnega uvoza, zato ta odločitev ne temelji na zanesljivih in objektivnih podatkih. Ker namreč obdobje preiskave zajema čas od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005, je Komisija do sklepa, da je povečanje uvoza po prenehanju veljavnosti sistema kvot odločilno negativno vplivalo na industrijo Skupnosti, prišla na podlagi obdobja le treh mesecev, in sicer prvega četrtletja 2005. Očitni indici o obstoju pomembne škode v letu 2004, na katere se Komisija sklicuje v točki 277, ki je v novem naslovu H dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju, ne dokazujejo, da je bila pomembna škoda dejansko povzročena v letu 2004. Neobstoje pomembne škode v letu 2004 dokazuje tudi to, da je bilo povečanje uvoza v tem letu v primerjavi z letom 2003 majhno, njen neobstoje pa je potrjen v točki 285 dokumenta o dokončnem razkritju.

154 Prvi trije meseci leta 2005 so bili uvodno obdobje odprtja trga, na katerem je več kot dvanajst let veljal strog sistem količinskih kvot. Kot je Komisija navedla v dokumentu o dokončnem razkritju, so to obdobje, ki je sledilo prenehanju veljavnosti sistema kvot, umetno popačila pričakovanja, povezana s tem dogodkom. Izpodbijana uredba je torej temeljila na podatkih, ki se nanašajo na kratko obdobje, iz katerega zaradi ukinitve kvot ni bilo mogoče pridobiti zanesljivih podatkov. Iz tega je razvidno, da je Svet kršil člen 3(2) osnovne uredbe. Poleg tega ni dokazano, da je Komisija preučila dejavnike škode glede na celotno obravnavano obdobje.

- 155 Nazadnje tožeči stranki opozarjata, da namen sistema kvot ni bil odpraviti posledice dampinškega uvoza.
- 156 Svet ob podpori Komisije in CEC izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 157 Prvič, opozoriti je treba, da uvedba protidampinških dajatev ne pomeni sankcije za predhodno ravnanje, temveč zaščitni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinga. Zato je treba za določitev protidampinških dajatev, ki ščitijo industrijo Skupnosti pred dampingom, preiskavo opraviti na podlagi kar najbolj aktualnih informacij (zgoraj v točki 134 navedena sodba *Industrie des poudres sphériques* proti Svetu, točki 91 in 92, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. novembra 2006 v zadevi *Nanjing Metalink* proti Svetu, T-138/02, ZOdl., str. II-4347, točka 60).
- 158 Kadar torej instituciji ugotovita, da se uvoz proizvodov, za katere je do nedavnega veljala količinska omejitev, poveča po prenehanju veljavnosti teh omejitev, lahko to povečanje upoštevat pri presoji škode, ki nastane industriji Skupnosti.
- 159 Drugič, kot je navedel Svet, presoja Komisije v točki 283 dokumenta o dokončnem razkritju, da se je količina uvoženih proizvodov po prenehanju veljavnosti sistema kvot povečala, ne dokazuje, da sta se instituciji pri ugotovitvi obstoja škode oprli le na ta količinski element.

- 160 Nazadnje – kot je razvidno iz točk 162, od 168 do 170, od 187 do 206 in od 216 do 240 izpodbijane uredbe – sta instituciji upoštevali številne dejavnike v zvezi s škodo in vzročno zvezo, ki se ne nanašajo le na zadnje četrletje obdobja preiskave, temveč tudi na obravnavano obdobje.
- 161 Iz tega sledi, da je treba peti tožbeni razlog zavrniti.

Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 2(10) osnovne uredbe in očitna napaka pri presoji v zvezi s primerjavo med izvozno ceno in normalno vrednostjo

Trditve strank

- 162 Tožeča stranka navaja, da je Svet s tem, da ni opravil pravične primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo, kršil člen 2(10) osnovne uredbe. Metoda, ki jo je Komisija uporabila pri primerjavi različnih modelov obutve, je namreč vodila do popačenih rezultatov.
- 163 Natančneje, tožeča stranka navaja, da je Komisija pod isto kontrolno številko proizvoda uvrstila več vrst obutve, katerih proizvodni stroški in cena franko tovarna so bili bistveno različni. Tako je primerjava med izvoznimi cenami in cenami na nacionalnem trgu vodila do „zelo popačenih stopenj dampinga“.
- 164 V preiskavi je Komisija navedla primere iz le ene kontrolne številke proizvoda, ki obsega zelo različne vrste obutev, na primer „salonske čevlje“ in „mokasine“. Vendar

je očitno, da se ti dve vrsti obutve razlikujeta glede na uporabljeno usnje, postopek proizvodnje in kakovost, zato so tudi cene različne. Manjše prilagoditve uporabljene sistema bi zagotovile pravično primerjavo, ne da bi bila s tem metoda manj učinkovita. Komisija je v upravnem postopku prejela podrobne dokaze o tem, da so bile različne vrste obutve, katerih cene so zelo različne, razvrščene pod isto kontrolno številko proizvoda. V teh okoliščinah je imela Komisija dolžnost, da prilagodi svoj sistem, ne pa tožeča stranka, da ji predlaga neki drugi sistem.

¹⁶⁵ V zvezi s tezo, ki jo je glede navedenega zagovarjal Svet v uvodni izjavi 143 izpodbijane uredbe, v skladu s katero je bistveno to, da se sistem kontrolnih številok proizvodov uporablja koherentno, tožeča stranka odgovarja, da s koherentno uporabo nepravilne metode ni mogoče odpraviti njene nepravilnosti, ki je bila sestavni del primerjave med proizvodi, ki so s potrošnikovega vidika neprimerljivi. Poleg tega v zvezi s tem ni bil izveden primeren nadzor.

¹⁶⁶ Trditev, ki se nanaša na domnevno opravljene prilagoditve, naj bi bila neučinkovita, ker zadevne prilagoditve ne morejo odpraviti posledic zgoraj navedenih nepravilnosti.

¹⁶⁷ Podredno, tožeča stranka navaja, da ugotovitve Sveta iz uvodne izjave 143 osnovne uredbe niso obrazložene, saj so ugotovljene razlike v cenah utemeljene zgolj hipotetično, ne da bi bile podprte z natančnimi dokazi.

¹⁶⁸ Poleg tega elementi, na katerih temeljijo te ugotovitve, niso bili sporočeni stranki, kar pomeni kršitev njene pravice do obrambe.

- 169 Tožeča stranka dodaja, da je Komisija sistem kontrolnih številčk proizvoda uporabila tudi pri oceni nelojalnega nižanja cen in stopnje protidampinških dajatev, ki so potrebne za odpravo škode. Tako je pristop Komisije očitno napačen, saj na primer vodi k primerjavi cene CIF kitajske obutve vrste „mokasin“ in cene franko tovarna izdelka italijanskih „salonskih čevljev“. Ta metoda pa onemogoča „objektivno in razumno“ presojo dejstev, ki se upoštevajo pri določitvi škode.
- 170 Svet ob podpori Komisije in CEC izpodbija trditve tožeče stranke kot delno nedopustne in delno neutemeljene. V zvezi z dopustnostjo trditev tožeče stranke navaja, da tožbeni razlog, ki temelji na splošnem napotilu na priloge tožeče stranke, ni dopusten. Takšna je trditev o pripombah, ki so bile predložene Komisiji v upravnem postopku.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 171 V zvezi z ugovorom nedopustnosti, na katerega se sklicuje Svet, je treba ugotoviti, da je tožeča stranka svoje očitke predstavila dovolj podrobno, da bi Svet lahko razumel očitke zoper izpodbijano uredbo in njihovo pomembnost pri izračunu stopnje dampa in škode ter da bi Sodišče prve stopnje lahko presodilo o utemeljenosti zadevnih trditev. Poleg tega se želi s takšnim napotilom na priloge, kakršno je bilo napotilo v obravnavanem primeru, dokazati utemeljenost trditev iz tožbe, kar je glavni namen prilog.
- 172 Če zadevni proizvod zajema široko paleto proizvodov, med katerimi so velike razlike glede lastnosti in cen, se lahko izkaže, da jih je treba razvrstiti v bolj ali manj homogene kategorije. Cilj te razvrstitve je, kot navajata stranki, da se omogoči pravična

primerjava med primerljivimi proizvodi in da se tako izogne nepravilnemu izračunu stopnje dampinga in škode zaradi neprimernih primerjav.

- 173 V obravnavanem primeru je Komisija proizvajalce iz Kitajske, Brazilije in Skupnosti pozvala, da določijo kontrolne številke svojih proizvodov na podlagi meril, navedenih v spodnji tabeli:

Opis področja	Razlaga	
Kategorija obutve	Navedite kategorijo obutve. Izberite med: – mestni čevlji – sandali – japonke – cikle – drugo: obutev za dom, mokasini, čevlji s prepletenim usnjem itd.	A B C D E
Vrsta potrošnika	Navedite vrsto potrošnika. Izberite med: – moški – ženske – oba spola – otroci	A B C D
Vrsta obutve	Navedite vrsto proizvoda. Izberite med: – ne pokriva gležnjev – pokriva gležnje, ne pa nog – pokriva gležnje in noge	A B C

Material zunanjega podplata	Navedite material zunanjega podplata. Izberite med:	
	– usnje ali kombinacija usnja z drugimi materiali	1
	– kavčuk, tkanina ali plutovina	2
	– PU (poliuretan) – PVC (polivinilklorid)	3
	– les	4
	– drugo	5
Podloga obutve	Navedite, ali je obutev podložena. Izberite med:	
	– podložena	1
	– brez podloge	2

174 Tako imajo mestni čevlji, namenjeni obema spoloma, ki ne pokrivajo gležnjev, z zunanjim podplatom iz kavčuka in s podlogo, kontrolno številko proizvoda ACA21.

175 V zvezi z določitvijo stopnje dampinga je iz tabele, ki je priložena dokumentu o dokončnem razkritju – na strani 303 spisa – razvidno, da je Komisija normalno vrednost izračunala za vsako kontrolno številko proizvoda na podlagi podatkov, zbranih v Braziliji. Poleg tega je iz tabele na strani 302 spisa razvidno, da je Komisija za vsako kontrolno številko proizvoda primerjala normalno vrednost z izvozno ceno in izračunala, da stopnja dampinga znaša 28,95 %.

176 V zvezi z izračunom škode, ki jo je povzročil izvoz iz Kitajske, je iz tabele na strani 299 spisa razvidno, da je Komisija izračunala povprečno ceno para obutve za vsako kontrolno številko proizvoda, da bi jo primerjala z referenčno ceno, po kateri bi morala prodajati industrija Skupnosti, da bi dosegla 6-odstotni dobiček (glej uvodno izjavo

292 izpodbijane uredbe). Pozitivna razlika med dvema cenama predstavlja prodajo pod ceno in s tem škodo, nastalo industriji Skupnosti, ki je bila izračunana na 23 % (glej zgoraj točko 56).

177 V obravnavanem primeru tožeča stranka trdi, da so bila merila, ki so bila uporabljena pri sestavi zadevnih kategorij, tako nedoločna, da so povzročila, da so bile pod eno kontrolno številko proizvoda razvrščene vrste obutve, med katerimi obstajajo velike razlike glede njihovih lastnosti in s tem glede njihove cene. To je popačilo izračun stopnje dampinga in škode. Tožeča stranka je z namenom, da bi dokazala svoje trditve, predložila tabelo, iz katere je razvidno, da več kontrolnih števil prodajalca zaobsega vrste obutve, katerih cene so tako različne, da ti proizvodi niso več primerljivi. Ti podatki prihajajo od petih kitajskih subjektov, od katerih so trije zajeti z vzorcem. Na primer, iz pojasnila, ki ga je predložil proizvajalec št. 4, je razvidno, da je pod kontrolno številko proizvoda AAB21 razvrščena obutev s ceno franko tovarna 26,30 ameriških dolarjev (USD) in tudi obutev s ceno franko tovarna 112,09 USD.

178 V zvezi s tem je treba navesti, da so kontrolne številke proizvoda določene na podlagi lastnosti vsake podkategorije artikla, ki je zajet z opredelitvijo zadevnega proizvoda, ne pa na podlagi cene vsakega od teh artiklov. Tako dejstvo, da so pod eno kontrolno številko proizvoda uvrščeni proizvodi, katerih cene so zelo različne, samo po sebi ne dokazuje, da merila, ki so bila izbrana za uporabo tega sistema, niso upoštevna.

179 Tako, kot je poudaril Svet, tožeča stranka ne pojasni, katere so fizične razlike med obutvijo, ki se prodaja po visoki ceni, in obutvijo, ki se prodaja po nizki ceni, niti ne pojasni, kako bi bilo mogoče te razlike upoštevati v drugačnem sistemu. Poleg tega, kot je navedel Svet v uvodni izjavi 143 izpodbijane uredbe, bi na razlike v ceni lahko vplivali številni dejavniki, kot so modni trendi in tržna psihologija, ki pa niso nujno razlog za dvom o primerljivosti izdelkov znotraj iste kontrolne številke proizvoda.

Tožeča stranka torej ni dokazala, da je sistem, ki ga je zasnovala Komisija in ki se osredotoča na pet značilnosti, očitno neprimeren.

- 180 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, ki se nanaša na to, da polje za kategorijo „E“ (drugo) hkrati zaobsega „salonske čevlje“ in „mokasine“ (glej zgoraj točko 164), je treba ugotoviti, da – kot je navedel Svet – to polje ustreza le enemu od petih meril, ki so bila uporabljena pri pripravi sistema kontrolnih številok proizvodov in da tožeča stranka ni dokazala, da so razlike tako velike, da bi bilo treba dodati še eno kategorijo za zagotovitev pravične primerjave.
- 181 Nazadnje, v zvezi z očitki o neobstoju obrazložitve (glej zgoraj točko 167), je treba ugotoviti, da ob neobstoju indica, da so razlike v cenah posledica fizičnih razlik, ki jih sistem kontrolnih številok naj ne bi upošteval v zadostni meri, institucije niso bile dolžne podrobneje pojasniti možnih vzrokov za nastanek teh razlik.
- 182 Zato je treba zavrniti šesti tožbeni razlog in tožbo v celoti.

Stroški

- 183 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Sveta naloži plačilo stroškov.

¹⁸⁴ V skladu s členom 87(4) Poslovnika Komisija, CEC in italijanski proizvajalci nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Svet Evropske unije.

- 3. Evropska komisija, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas in šestnajst drugih intervientk, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi, nosijo svoje stroške.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 4. marca 2010.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 814
Dejansko stanje in izpodbijana uredba	II - 824
Postopek in predlogi strank	II - 835
Pravo	II - 838
Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(c) osnovne uredbe	II - 839
Trditve strank	II - 839
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 842
Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 18 osnovne uredbe	II - 843
Trditve strank	II - 843
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 846
Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 3 osnovne uredbe	II - 851
Trditve strank	II - 851
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 852
Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 20 osnovne uredbe, kršitev pravice do obrambe in neobstoja obrazložitve	II - 854
Trditve strank	II - 854
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 857
Peti tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji škode, nastale industriji Skupnosti	II - 863
Trditve strank	II - 863
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 864

Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 2(10) osnovne uredbe in očitna napaka pri presoji v zvezi s primerjavo med izvozno ceno in normalno vrednostjo	II - 865
Trditve strank	II - 865
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 867
Stroški	II - 871

Priloga

Calzaturificio Elisabet Srl, s sedežem v Monte Uranu (Italija),

Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, s sedežem v Monte Uranu,

Calzaturificio Leopamy Srl, s sedežem v Monte Uranu,

Calzaturificio Lunella Srl, s sedežem v Monte Uranu,

Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., s sedežem v Monte Uranu,

Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, s sedežem v Monte Uranu,

Calzaturificio R. G. di Rossi & Galie Srl, s sedežem v Monte Uranu,

Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, s sedežem v Monte Uranu,

Carim Srl, s sedežem v Monte Uranu,

Florens Shoes SpA, s sedežem v Monte Uranu,

Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., s sedežem v Monte Uranu,

Grif Srl, s sedežem v Monte Uranu,

Missouri Srl, s sedežem v Monte Uranu,

New Swing Srl, s sedežem v Monte Uranu,

Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, s sedežem v Monte Uranu,

Viviane Sas, s sedežem v Monte Uranu.